ТОВАРИШІ РОБКОРИ! Пишіть до своєї сторінки з фабрик, з майнів, лісів, залізниць, фармів і від організацій. Пишіть з усіх усюдів і про все!

Сторінка Робітничих Кореспондентів

ТОВАРИШІ РОБКОРИ! Поширюйте свою газету між робітниками й фармерами! Зробіть свою сторінку справжньою трибуною трудових мас!

ЯК ПРАЦЮВАТИ В МОБІЛІЗАЦІЙНИХ КУТИКАХ СЛУХАЧІВ?

Травень. Це є отой місяць, в якому мають всі передплатники "Укр. Роб. Вістей" піти в атаку на фронт слухачів. Охопити й згуртувати навколо себе всіх українських працюючих у даній місцевості чи при варстатові праці, читати їм у вільних хвилинах кожнісіньке число "Укр. Роб. Вістей", розяснювати отим слухачам всі питання клясової боротьби й міжнародного визвольного руху; вказувати на всі оті причини щораз більшого зубожіння й бідноти поміж працюючими, а збагачування й зростання маєтків капіталістичної кляси коштом визиску працюючих; толкувати причини безробіття, що з кожним днем зростає й готовить мільйонні армії безробітних по всіх капіталістичних країнах а так само і в Канаді; вказувати на оте воєнне поготівля, що його створили імперіялістські хижаки по всьому світі на те, щоб у крові затопити працюючих своїх країн; заговорити про збройний напад на робітничо-селянську державу, Радянський Союз, що його готують воєнні професіонали капіталістичних країн, а в парі з тим згадати й про те цькування на працюючих Радянського Союзу й Радянської України рідних й нерідних наємників капіталу, що то раді-б розпалити знов братовбивчу війну з 1918-й 19 років та взновити загноєлену петлюріяду враз з її кровопусканням і погромами над українськими робітниками й селянами — ось ті завдання кожного читача "Укр. Роб. Вістей", що їх треба виконати перед більшим чи меншим гуртом слухачів. Всі оті питання будуть обговорюватися у місяці травні на сторінках нашої ґазети, їх треба читати слухачам, дискутувати над ними, обмінюватися думками, переконувати і знов читати далі.

Готуючись в атаку на неорґанізований фронт слухачів, кожний читач мусить тямити, що слухачі будуть ріжнородні. Одні з них будуть симпатиками визвольного робітничого руху, ще одні будуть невтральними, що стоять все на роздоріжжі і даються кожночасно нести розбурханій филі, а ще інші будуть ворожо ставитись до праці читача й до всіх питань піднятих в часі читання "У.Р.В."

Звичайно, число невтральних слухачів буде найбільше, а вже найменше буде число противників визвольного робітничого руху. Зрештою, число останніх можна зменшити кожночасно, організовуючи мобілізаційні кутики слухачів в той спосіб, щоб в одному і тому самому кутикові число противників організованого робітництва було менше за число тих слухачів, що є симпатиками робітничого руху й невтральниками.

Читаючи "Укр. Роб. Вісти" й обговорюючи питання, що виприпатимуть з прочитаного чи з дискусії, треба переводити все те в спокійному тоні, не гарячитись, не обиджати нікого й не лаятись, а переконливо доказувати, що правильність позиції в таких то питаннях є по стороні боєвого фронту працюючих і що оті питання треба так розуміти, а не інакше.

Читачам-мобілізаторам треба мати все на увазі оту невтральну ґрупу, що стежитиме пильно обі спорючі сторони (як що вони будуть) і подадуться у той бік, де більше буде переконливих слів у бесіді. А всяка лайка, накиди ніяк не переконують, що більше, вони вказують тільки безсилість спорючої сторони і, звичайно, шкодять.

Треба мати ще й те на увазі, що у противному таборі буржуазного фронту находиться чимало збаламучених робітників, які попали туди несвідомо і не в них бити треба, а в ті їхні верхи, що обманними способами затягують у свої панські сіти жертви несвідомості, робітників. Їх треба теж переконувати, що їх місце в рядах боєвого фронту працюючих, а не в панському таборі.

Обезброюючи переконливим розяснюванням спорних питань, що підніматимуть може самі ярі противники працюючого фронту, які рекрутуються з пансько-попівських таборів, читачі-мобілізатори "Укр. Роб. Вістей", мобілізуючи кутики слухачів, з певною допомогою симпатиків робітничого руху, повинні головну свою увагу спрямувати саме в сторону невтральників, середніх і для них розгорнути читанням "У.Р.В." освідомляючу працю на те, щоб у найважкіших хвилинах клясових боїв мати їх, коли не при собі, так бодай не проти себе.

А ті клясові бої вже йдуть на всіх фронтах і день зудару двох могутніх сил з кожною хвилиною наближається. Той день розрахунку капіталу з працею приспішує самий капітал своїм діянням, як готуванням війни, фашістським наступом на фронт працюючих, зростанням безробіття, посиленим гнетом, утиском й побільшеним визиском трудящих мас.

НЕ ВИЙШЛИ МАЙНЕРІ НА СТРАЙК.

Коли сталася подія, де форман побив юнійного секретаря в Кенмор, Алта., майнері на масовім зібранню поставили домагання через свою екзекутиву до менеджера майни, щоб він віддалив формана від роботи, бо в противнім разі викличуть страйк. Менеджер згодився, віддалив формана з роботи і ми майже певні були, що воно й так вже залишиться, що форман не поверне до роботи. Але на згаданім масовім зібранню були й компанійні підлизники, котрі ніяк не хотіли погодитись з фактом, що побиття секретаря компанійним наганячем мало щось спільного з юнійними справами.

Було тихо через цілий час, доки не відбулась судова росправа. Так воно було тихо лише назверх, бо компанійні підлизники не дармували, але робили чорну роботу поза кулісами, намовляючи менше свідомих, щоби голосували проти страйку, в разі менеджер схоче взяти назад формана до праці.

Коли вже відбулась судова росправа, то менеджер зараз того самого дня запропонував президентові нашого відділу М.В.Ю. оф К., що бере формана назад до роботи. Президент його перестеріг, щоб того не робив, як коли не хоче клопоту.

Менеджер, не будучи певним для переформування свого домагання, рішився зачекати ще з тиждень. В тиждень поставив він своє домагання ще раз до екзекутиви, що приймає формана назад до праці.

Екзекутива на своїм засіданню рішила, що ніяк не згодиться, щоб формана було принято назад до праці. Коли екзекутива здала звіт перед масовими зборам майнерів, що менеджер хоче поставити на своїм, даючи назад працю форманові, форманівські і босівські підлизники на випередки один перед другим (а головно англійські робітники) зачали робити внески, щоб попереднє рішення майнерів, де було сказано, що не повернемо до праці до того часу, доки форман не буде віддалений з роботи, було вичеркнене з книжок.

Коли прийшлось голосувати, то показалось, що компанійна машина з своїми підлизниками досить добре працювала. А навіть фінляндці, котрі мають досить гарний відділ Компартії Канади, з якихось причин голосували проти страйку, за виїмком двох чи трох, що голосували за страйком.

Останніми часами компанія по більшій части принимає до праці британських і других іміґрантів, котрих отут напливає з кожним днем більше і більше, а старих майнерів більше боєвих чимраз стає менше. Майна чим далі розробляється, боєн, наймаючи до праці, підбирають таких, щоб були покірні. Старий робітник, котрий сквітував роботу, вже трудно щоб дістав роботу в других майнах за виїмком ще деяких.

Та екзекутива нашого відділу М.В.Ю. оф К. не тратить надії, щоб і цих новоприбувших зробити добрими бойовиками за свої справи і випхати той треш угодовства, котрий їм напхали в голови їхні зрадницькі проводирі у Великій Британії.

Кенмор, Алта. *Буклужан.*

НА ОЧАХ ЗРОСТАЄ ЧИСЛО БЕЗРОБІТНИХ.

Ріджайна в провінції Саскечеван є чимале індустріяльне місто. Звичайно, по таких містах повно безробітних і в нас так само облягають вони вулиці й брами фабрик. Недавно побудовано тут нову фабрику автомобілів Джеперал Моторс. Разом з тим розтрубіла капіталістична преса, що буде потрібно 1,500 до 3,000 робітників до тієї фабрики. На підставі отих розголосів прибувають в Ріджайну робітники з усіх сторін західньої Канади, з тією думкою, що тут дістануть роботу.

Приїхавши сюди до Ріджайни, ходять робітники цілими тижнями без гроша і без роботи потомлені, голодні. Емплоймент офіс бизом заповнений кожного дня 1,000 — 1,200 безробітних. Хто має ще пару доларів, той їде десь на фарми й там наймається за 15 — 20 доларів на місяць. Інші, що не мають зацо виїхати, днями й ночами вистоюють під брамами фабрик, чекаючи на роботу. Ті, що працюють у фабриці, дістають по 35 ц. заробітної платн на годину, а роблять 9 — 15 годин денно. Та дістатись до тієї роботи дуже важко, а сотні робітників все ще напливає далі.

РЗТ кор, Н. І. М.

Ріджайна, Саск.

РОБІТНИЧІ СВЯТА В МІСЯЦІ БЕРЕЗНІ.

В історії робітничого руху склалося так, що на місяць березень припадає багато робітничих свят. 8. березня Міжнародний день жінок-робітниць, 68. роковини нашого невмірущого поета-генія Тараса Шевченка, 10. річниця "У.Р.В." і 58. роковини Паризької Комуни. Всі ці свята були величаво святковані концерт-мітінґами в У.Р.Д. у Форт Френсес, Онт., при участи численної публики.

На цих святах виступали з промовами не лише товариші, але й товаришки, переповідали історію й значіння святкувань у міжнароднім робітничім русі.

Кожний, хто лише був присутний на наших концерт-мітінґах, переконався, що робітництво згуртоване при освітній орґанізації ТУРФДім щиро шанує борців за робітничі справи, як своїх українських, так і чужих національностей.

Так ось ми, святкуючи 8. березня Міжнародний день жінок-робітниць, маємо на думці ті поневолені маси жіноцтва по всьому світі, що беруть активну участь у визвольній, клясовій боротьбі нарівно з мущинами, а разом з ними й ті маси жінок-робітниць, що працюють у ріжних індустріях, а над якими творяться подвійний визиск. Тому жіноцтво приневолене теж орґанізуватися в юнії та в інші освітні робітничі орґанізації, щоб при помочі них обороняти інтереси працюючого жіноцтва, а в парі з тим інтереси трудових мас.

58. роковиці Паризької Комуни є дорогі нам тим, що й в давних роках були люде, які боролися і вмірали геройською смертю на барикадах за визволення працюючих, за комунізм. Паризька Комуна хоч і проіснувала лише 72 дні, все-ж вона залишила по собі боєву історію. Історія Паризької Комуни дала робітничій клясі свій досвід і дороговказ. І ось трудящі народи царської Росії, а теперішнього Радянського Союзу, йдучи шляхом паризьких комунарів у місяці жовтні 1917 року створили владу з самих працюючих. І ця влада працюючих не лише що пішла слідами Паризької Комуни, але вона вже й проводить ті гасла в життя, за які боролися й вмирали паризькі комунарі.

Ми з великою пошаною згадуємо імя Тараса Шевченка, як сина батька-кріпака, що ріс і жив у злиднях. А ставши вільним, Т. Шевченко ніколи не забував за своїх братів-кріпаків, що все ще тонулись у панській ярмі. Він боровся і своїм боєвим словом через ціле своє життя закликав українських працюючих скинути панське ярмо, що давив його український нарід довгі роки.

І сьогодня там, де родився Т. Шевченко, на Радянській Україні, нарід освободив себе. Там над Дніпром трудящі маси щодня відвідують могилу, де лежить Тарас Шевченко.

І ми тут за океаном згадуємо Його імя не злим, а тихим словом.

Ми святкували ювілей "У.Р.В." також само з великою пошаною, бо цей ювілей зарівно-ж представляє нам десять років нашого орґанізаційного життя, в якому "У.Р.В." були великим учителем, провідником трудящих мас.

При помочі "У.Р.В." українське робітництво є обєднане в одну велику орґанізовану громаду. Однак найбільша заслуга "У.Р.В." за 10 років їхнього існування є та, що вони обстоювали й боронили інтереси не лише українських робітників і фармерів, але робітників і фармерів усіх країн.

Форт Френсес, Онт. *Робкор.*

"СОН ВЕСНЯНОЇ НОЧИ".

Дня 23-го березня драмгурток в Мус Джо, Саск. виставив пєсу на 5 дій п. н. "Сон весняної ночи". Помимо того, що ця штука ставилась в дуже тяжких умовинах, загально випала добре. Були деякі помилки, але на це було багато важних причин. В ролі голови мав виступати товариш, що чотири дні перед виставою виїхав з місцевости до праці, таке саме сталось з товаришом, який мав виступати в ролі Калєнщика і він в дуже короткий час перед виставою виїхав до праці. І вже не було часу давати ці ролі новим аматорам, а мусіли виступати в цих ролях режісер і суфлєр. А звісно, що, коли вже режісер і суфлєр виступають разом на сцену, а будь-хто з аматорів суфлєрує, тоді не можна сподіватись доброї вистави. Бо, коли товариш ніколи не суфлєрував, а тільки взяв перший раз примірник в руки, він не може так орієнтуватись як той, що суфлєрує постійно і аматори не привикли до його голосу та не можуть скоро розуміти його слів. Хоч є такі й аматори, що в них немає ріжниці хто там суфлєрує, вони його чують і виконують свої ролі як треба. Але це ті, що інтересуються мистецтвом, цінять його і таки вивчають свої ролі, хоч не знають може слово в слово на память, але вони знають, де мають находитись на сцені, знають свої рухи. Це є ті, що вже від першої проби стараються входити у свої ролі. На жаль, в нашім драмгуртку таких аматорів дуже мало. Дуже мало є і таких, що цінили-б мистецтво. Дасть режісер ролю товаришові чи товаришці і скаже, що вони не повинні відмовлятись від ролі, то вони тільки тому й беруть ролі як обовязок, але щоби вони старались вивчити свої ролі та зрозуміти ту гру штуки, в якій вони виступають, за те вже важко. На проби ніколи не приходять на означений час, а як вже являться на пробу то режісер має з ними чимало клопоту, викликаючи їх на сцену по кілька разів. На режісера не звертають найменшої уваги, а як режісер стоїть твердо при своїм, тоді можна почути тільки жалі й нарікання, що:

— Я не відповідний до цьої ролі, я не люблю цьої ролі, то що.

І ось так само було на пробах вище згаданої штуки. Хоч штука випала загально добре то це тільки завдяки кільком одиницям, що доложили багато праці, щоби виставити штуку як найкраще. Я тут не буду розводитись над грою аматорів, але скажу, що найлучше в своїх ролях вивязались русалки і ці товаришки вже від першої проби виконували все те, що їм вказував режісер, вони не метушились як інші і все були готові до виступу. Але це були товаришки, що є членкинями Секції Молоді й ці товаришки вже навчились цінити мистецтво. Вони вже розуміють дисципліну.

Мус Джо, Саск. *Робітник.*

МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ НАБЛИЖАЄТЬСЯ. СКЛИКУЙТЕ МОБІЛІЗАЦІЙНІ МІТІНҐИ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ "У.Р.В.", ОРҐАНІЗУЙТЕ КУТИКИ СЛУХАЧІВ ЧИТАННЯ, ВПЛЯНУЙТЕ ПРАЦЮ ЧИТАЧІВ-МОБІЛІЗАТОРІВ НА МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ. ВСІ РОБКОРИ Й НЕРОБКОРИ СТАВАЙТЕ НА СВОЇ ПОЗИЦІЇ І РОЗГОРНІТЬ ПРАЦЮ.

НЕВІДЖАЛУВАНА ВТРАТА

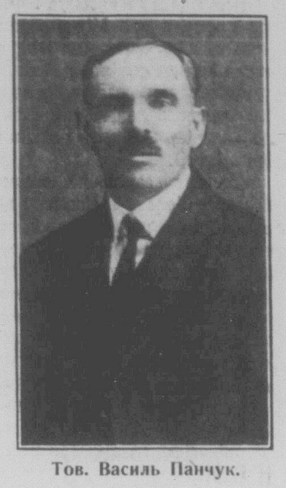

Тов. Василь Панчук.

В четвер 11. квітня, вінніпеґське українське робітництво в останнє попрощалося і похоронило в сиру землю невіджалуваного товариша і члена всіх робітничих орґанізацій Василя Панчука. Не зважаючи на те, що це був робочий день, на похорон зійшлося поверх дві тисячі робітників й робітниць. Тіло т. Панчука було перевезено до великої салі Укр. Роб. Дому в 11-ій годині перед полуднем і до 4-ої пополудні відвідували його робітники й робітниці. Рівно в 4-ій саля була заповнена по береги, а стільки ж людей чекали перед Укр. Роб. Домом. Ще при спущеній завісі почулися далекі, придавлені звуки Жалібного революційного маршу. Повільно завіса піднеслася. На сцені духова орхестра відділу Р. З. Т. Присутні вислухали Жалібний марш стоячи. Після цього від Комуністичної Партії Канади прощав покійного В. Панчука т. Яків Пепер, від ЦВК і місцевого відділу ТУРФДім т. Т. Кобзей, від відділу Жіночої Секції т-ка А. Бобовська, а від Головного Заряду і відділу Р.З.Т. та робітничо-фармерської преси т. І. Навізівський. Після цього орхестра відіграла Інтернаціонал і Похоронний революційний марш.

При випроваджуванні домовини на цвинтар, орхестра довго грала вже перед Укр. Роб. Домом Жалібний марш і великі маси робітників й робітниць, що залляли широку вулицю перед У.Р.Д., в останнє проводили своїми сумними обличчями т. Панчука на вічний спочинок.

На цвинтарі, при спусканні домовини, прощальні промови виголосили т-ші М. Німилович і М. Ірчан. Похорон т. Панчука був дійсно великою, хоч сумною демонстрацією орґанізованого українського робітництва міста Вінніпеґу. Таку глибоку пошану може віддати своєму товаришові тільки свідоме й орґанізоване робітництво.

Тов. Василь Панчук уродився 1882 року в Чорному Потоці на Буковині. Був сином бідних селян. Вже змалку рвався до науки і серед злиднів вдалося йому таки покінчити аґрономічну школу, а опісля торговельні курси. Одначе, будучи в той час радикальних поглядів, не міг найти праці, щоби вижити і в 1913 році виїхав на заробітки в Канаду. А в Канаді пройшов той тернистий шлях робітника-еміґранта, яким проходить кожний з нас. Працював на "екстра-ґенках", на залізній дорозі (на секції), а згодом найшов працю в одному з млинів у Вінніпеґу. Був він слабкого здоровля, а тяжка праця руйнувала його до краю. Тому на запрацьовані ним і його дружиною гроші, вдалося йому відкрити згодом в робітничому районі невеличку крамничку ("штор"). Але вже тоді страшна недуга, про яку т. Панчук нічого не знав, підточувала його і так слабке здоровля.

Досі ми говорили про т. Панчука, як про особу. Але це далеко не повний опис. Тов. В. Панчук був ще й одним з найкращих членів робітничих орґанізацій і невсипущий, безкорисний і дійсно глибоко ідейний працівник. При заснованні чи то ТУРФДім, чи Р.З.Т., т. Панчук був одним з тих, що причинилися до збудовання цих орґанізацій і розвитку їх. Він завше щиро спішив як з фінансовою так і моральною допомогою нашим орґанізаціям. Був він на протязі років членом як місцевих, так і центральних зарядів наших орґанізацій. Був членом ЦВК ТУРФДім і першим секретарем-скарбником першого відділу Р.З.Т. Помимо свого заняття, яким запрацьовував на своє життя, т. Панчук половину свого часу, особливо-ж нераз цілі ночі віддавав на працю в орґанізаціях. Не було просто випадку, щоби він в чомусь відмовився. Дуже часто випадала на него й технічна праця для орґанізації, що забірала йому багато часу і вимагала навіть коштів з його боку. Але покійний товариш ніколи не скаржився, не відмовлявся, ані не вимагав хоч би повернення тих втрат, які поніс при якійсь орґанізаційній праці. Навпаки, тому тихенькому, роботящому членові орґанізаційна праця справляла якесь глибоке задовілля. Він чимало причинився і до розвою відділу Жіночої Секції ТУРФДім у Вінніпеґу в перших початках його існування. Давав товаришкам всякі вказівки, як провадити працю, читав їм приступні книжки і пояснював, давав лекції. А поза всім тим його неначе й не було. Завше скромний, без найменших претенсій, безкорисний, тихий. І ми не помилимося, коли скажемо, що покійний т. Василь Панчук був одним з найкращих працівників в українському робітничому русі в Канаді. Бо побіч практичної роботи в орґанізаціях, віддавав він свій час на читання і був найсолідніщим читачем української робітничо-фармерської преси і літератури. Але невмолима, страшна недуга туберкульоза, скосила цього глибоко ідейного і дійсно клясово свідомого працівника на 47-моу році його невгомонного, хоч тихого життя.

В особі т. Василя Панчука, наші всі орґанізації і все свідоме українське робітництво Канади, втратило визначного члена і невіджалуваного товариша. Але память про него довго житиме в серцях тих, що йдуть так же щиро по вибраній дорозі до визволення пролетарської кляси, як йшов т. Панчук. В історії українського робітничого руху в Канаді залишиться імя т. Панчука чистим і світлим для майбутніх поколінь.

М. І.

Winnipeg, Man.

МІСЯЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ Р.З.Т. У ВІННІПЕҐУ

— відбудуться —

В НЕДІЛЮ, 14. КВІТНЯ В ГОД. 2-ГИ ПОПОЛУДНІ.

Вкладки приниматиметься від години 1-ої пополудні.

Кожний член і членкиня обовязково повинні бути на цих зборах. При вході на збори треба виказатися членською книжечкою.